

לאן נעלם ההרואין?

ד שוטרים שפרצו לדירתו של יחיעם אוחנה בטבריה, ידעו כי הם עומדים בפני אחת התפיסות הגדולות בקאריירה המישטרית שלהם. מלבד מיצבור של נשק ותחמושת שהתגלה בדירה, החרימו השוטרים עשרות רבות של מיסמכים, חשבוניות וצ'קים. לחוקרים היה ברור, כי זהו פתח לחקירה רצינית. אולם התפיסה החשודה של השוטרים היתה בובה קטנה, הי מיוצרת בהונגיקונג, בובת-פנטום. כשהיו לוחצים עליה, היתה נפערת וחושפת מחסן זעיר שהיה מצוי בקירבה. השוטרים שגילו את הפנטום מצאו בבטנה של הבובה כמות ניכרת של אבקת לבנה. זה היה הרואין. אוחנה, בן לאחת המישפחות הידועות ביותר בטבריה, לא התרגש מגילויי השוטרים. אחיו, שמואל אוחנה, הוא הבעלים של בית-קפה ומועדון-לילה על חוף הים בטבריה. גם שמואל וגם יחיעם ידעו כי הכל יסתדר, בסופו של דבר, על הצד הטוב ביותר. ונראה כי אכן צדקו.

מפקד-מחוז אבינועם מדוע נעדר ארבעה חודשים?

בפרשת מעצרו של אוחנה אירעו כמה דברים מוריים ביותר, שבעיקבותיהם נכנסו לחקירה אנשי יח"פ, יחידת החקירה לוח הפנימיות של המישטרה. אוחנה נעצר ושוחרר מייד. הבובה עם החומר הלבן נשלחה למעבדות המישטרה בירושלים. היא הגיעה לירושלים רק כעבור כמה ימים, ועתה חושדים כי נעשה בה טיפול מיוחד. מה שברור הוא, כי האבקה הלבנה שהגיעה לירושלים היתה טלק פשוט.

המיסמכים שהוחרמו בבית אוחנה הוחזרו, מבלי שנבדקו כלל. אחרי ששוחרר הוציא נגדו שופט צירמעצר, אולם אוחנה ירד למחתרת. בטבריה פשטו שמועות, כי מי שעזר לאוחנה להיעלם היה אחד מהקצינים הממונים על היחידה שחקרה אותו. אנשי יח"פ חוקרים שמועות אלה. אוחנה נראה, לפי אותן שמועות, יחד עם הקצין בטבריה ובירושלים ורק כעבור ארבעה ימים אחרי שהוצא נגדו צו המעצר, הסתגיר למישטרה. בכתב-האישום שהוגש בסופו של דבר נגד אוחנה, דובר על עבירה פשוטה — החזקת נשק ללא רשיון. שוטרי מרחב העמקים, שבתחומם נמצאת מישטרת טבריה, נחקרים עתה בקשר לפשר שה זו. בינתיים לא הוסקו מסקנות ואיש מבין שוטרי וקציני המרחב לא הושעה.

סיגוריות מוברחות

א יום ככל זאת ישנם כמה קצינים ושוטרים מיחידה מישטרית זו שהושעו מפקדיהם. הם אינם לובשים מדים בימים אלה. סיבת ההשעיה אינה פרישת טבריה, אלא פרשת הברחתן של סיגוריות מלבנון.

לגמרי במיקרה התגלה לפני כמה חודשים, כי קצינים ושוטרים ממשטרת מרחב העמקים, שנשלחו בעת מיבצע ליטאני כמגיבורים למרחב הגליל, לשטח שנכבש על-ידי צה"ל, הקימו רשת מאורגנת להבטחה ולשיווק של סיגוריות אמריקאיות. אחרי חקירה קצרה ביותר התגלה כי הקצין הבכיר ביותר ברשת זו היה, לדברי אנשי יח"פ, סגן מפקד מישטרת מרחב העמקים, סגן-ניצב (מקביל לסגן-אלוף בצה"ל) יוסי לוי, וכי שותפיו לרשת היו שני קצינים נוספים: ספק סוהיל חדאד ופקד יגאל חבר, ושני סמלי מישטרה. חקירת יח"פ גילתה, כי הרשת פעלה כימעט בגלוי וערכה כמה יחידות של הברחת-סיגוריות מלבנון לישראל. הרווח הכספי של השוטרים-המבריחים הגיע בכל יחידה לכ-15 אלף לירות.

באחת מפעולות הברחה נתקלו חשודים המבריחים במבריח קשוח. חיו חסרות להם 3000 לירות כדי לממן את הזמנת

פלמ"ח, בצה"ל ובמישטרה. לא הוטל ספק כלשהו בנקיון כפיו, חש כאילו כל עולמו חרב עליו. הראשון שאליו פנה בצר לו היה ידו לשעבר בפלמ"ח, האלוף (מיל') מאיר (זורו) זורע. אבינועם סיפר לזורע על הפרשה כולה וזורע פנה לשילנסקי, יש לי בקשה אחת אליך, אמר זורע לשילנסקי, קח בחזרה את השאלתה, בדוק את אשר כתבת בה, ואם תגלה כי מה שכתוב בה נכון, הגש אותה בשנית.

צללת עמוקה

שילנסקי מכיר את זורע מהתקופה שבה היה עדיין חבר-כנסת מטעם ד"ש. התפטרותו של זורע מהכנסת עוררה בזמנה הערכה וכבוד, בעיקר בקרב אותם חברי-כנסת היודעים כי הם מחממים את כיסאותיהם ללא הצדקה. שילנסקי מיהר להיענות לחלק הראשון של בקשת זורע החזיר את השאלתה. אך הוא לא טרח למלא את החלק השני של הבקשה — לחקור בפרשת ההאשמות שלו ולהסיק את המסקנות. שילנסקי עצמו הכחיש בשבוע שעבר, כי ביטל למעשה את השאלתה שלו בעקבות פנייה של זורע: זה לא זורע, מישו באמת ביקש ממני, אבל זה לא היה זורע. אני לא המשכתי בכל העניין משום שהישגתי כבר את מה שרציתי. הצלחתי להשיג את הפירסום מהפרשה, ולכן אין טעם לחקור ולהגיש את השאלתה בשנית.

אילו פנה שילנסקי לאבינועם, היה מקבל הסבר מלא ומפורט בנוגע לכל אחת מן ההאשמות שאותן הטיח הח"כ בקצין הי מישטרה. אבינועם היה מודה בפני שילנסקי בכך שנעדר זמן רב מעבודתו. לפני כחצי שנה עסק אבינועם בעבר דות ניסור על גג ביתו בטבעון. המסור החשמלי פגע באסבסט, הלהב השתחרר במהירות וקרע את ידו הימנית, את זרועו ואת מיצחו של הקצין. לאחר ארבעה חודשים שבהם היה מאושפז בבתי-חולים שונים, שבהם עבר סידרה של ניתוחים, נותר אבינועם נכה שכמעט ואינו מסוגל להזיז את ידו הימנית. על מצחו מתנוססת צללת עמוקה, אולם אבינועם יודע, כשם שיודעים זאת הרופאים שטיפלו בו, כי הוא יכול לברך את ברכת הגומל. חייו ניצלו בנס.

עתה חוזר אבינועם לשירות רגיל ומלא, אך במשך תקופה שבה היה מאושפז היה שירותו חלקי ביותר. אבינועם ניסה להמשיך ולתפקד ממיטת חוליו, ובין ניתוח לניתוח גם קם מהמיטה, ערך סיורים ביחידות השונות והשתתף ברפורמות של ההאשמה השניה של שילנסקי התייחסה לנהגים הצמודים ולשתי המכוניות הצמודות של אבינועם. לו היה שילנסקי טרחה לבדוק את העובדות, היה מגלה שהיטעו אותו ושקפץ על הטעות בפוזיות רבה. לאבינועם יש אמנם שתי מכוניות-מישטרה צמודות אליו, כפי שהדבר נהוג לגבי כל מפקד מחוז. המכונית הרזרבוית שלו משמשת בעיקר למילוי-חורים, כאשר בי אחת מיחידות המחוז חסרה מכונית. ממש בימים אלה משרתת המכונית הרזרבוית של מפקד המחוז את צוות החקירה המיוחד שהוקם לחקור בפרשת הרצח האחרונה בי נהגיה. בניגוד לטענה של שילנסקי, אין ואף פעם לא היה לאבינועם יותר מנהג אחד. נהגו של אבינועם, ציון, כה קשור אליו, עד שמעולם לא חסירי יום עבודה אחד. כך גם נהג מחליף לא היה לאבינועם.

אולם בעוד שההאשמה הראשונה היא בגדר "אי-מילוי תפקיד", והשניה מת-ייחסת לניצול מעמד, הרי ההאשמה הי שלישית של שילנסקי, המתמייחסת לחשבון

לפני חודשים אחדים ביקרו חברי ועדת הפנים של הכנסת בצפון הארץ. כתב ידועות אחרונות עמנאל אלנקוה, המתגורר בטבריה, הזמין שניים מחברי-הכנסת אליו הביתה — תמר אשל הממערך ודוב שילנסקי מהליכוד. אלנקוה הוא עיתונאי המעורה היטב בתחום הסיקור שלו, טבריה והעמקים, וידיד של צמרת פיקוד המישטרה בטבריה.

בעיקבות הביקור של חברי-הכנסת בי ביתו של אלנקוה, מיהר ח"כ שילנסקי להגיש שאלתה לשר-הפנים, הממונה על המישטרה, שבה נכללו האשמות חריפות ביותר כנגד מפקד המחוז הצפוני של המישטרה, חיים אבינועם.

בשאלתה שלו טען שילנסקי, כי הובא לידיעתו שמפקד המחוז הצפוני של המישטרה לא תיפקד כלל במשך חמישה חודשים, טירב לקבל קצינים לראיונות ולדאוג ערך סיורים במחוז שלו. כן טען שילנסקי, כי אבינועם מחזיק בשני נהגים ובשני כלירכב צמודים, המגיעים ישירות אל ביתו מבלי לעבור דרך משרדי מטה המחוז, כפי שקובעות הוראות המישטרה. האשמה נוספת של שילנסקי: חשבון הי-טלפון של אבינועם, הממומן על-ידי המישטרה, הסתכם בעשרת אלפים לירות. כימעט פי 7 מחשבונות הטלפון של קצינים אחרים, שהטלפון שלהם מוחזק אף הוא על-ידי המישטרה.

שילנסקי הגיש את השאלתה שלו לאחר שיחה ביחיו של העיתונאי בטבריה, מבלי שבדק את העובדות ומבלי שהתקשר עם אבינועם. טען אחר-כך אבינועם: "אילו היה מרים אלי טלפון ושואל אותי לגבי העובדות, יתכן שלא היה צריך להתבנות עם השאלתה שלו". לאחר שהשאלתה כבר הוגשה ותוספה על-ידי שילנסקי בקרב עיתונאי הכנסת, נודע הדבר לאבינועם. אבינועם, שבמשך כל שנות שירותו בי

הסיגריות שהועברו לידיהם. המבריח הי לבנוני לא היה מוכן לוותר על הכסף. הוא שלף אקדח וכיוון אותו לראשו של פקד יגאל חבר. אחד השוטרים, שלא איבד את עשתונותו, שלף אקדח כנגדו, אולם נראה כי הלבנוני היה אמיץ ולא השפיל את קנה אקדחו. לוי, שהיה בעל הדרגה הבכירה ביותר במקום, נתן הוראה להכסף נאסף מכל השוטרים שהיו בסביבה. איום האקדח הוסר.

היתה זו הפשיעה המאורגנת הראשונה שנחשפה בקרב השוטרים. עוד בשלבים הראשונים של החקירה היה ברור, שהם שכה יסעיר ויועזע את המחוז הצפוני של המישטרה. מיד עם גילוי הפרשה לקה מפקד מרחב העמקים, ניצב-מישנה אמיר פרי בי התקף-לב. כאשר בא מפקד המחוז, ניצב חיים אבינועם, להשעות את הקצינים והשוטרים המעורבים בפרשה היה פרי מאושפז. לא נמצאו מימצאים הקושרים אותו לפרשה, וקשה היה להוכיח כי ידע מה עשה סגנו. אולם לא היה ספק בליבו של אבינועם, שעליו להשעות גם את פרי, כמפקד היחידה שהסתאבה כימעט כולה. אולם אבינועם ריחם על האדם שרק ימים אחרי דים קודם לכן לקה בליבו, לכן החליט להשאיר בתפקידו, יתכן שהחלטה זו היא ששמה קץ לקאריירה שלו.

חשבון טלפון

ב עיקבות הפרשות של טבריה ושל מיבצע ליטאני, והשעיית השוטרים, פרץ נחשול של לחישות, שהפך עם הזמן לסוער ביותר. השמועות הטילו ספק בי יושרו האישי של אבינועם, ואיימו על המשך שירותו של קצין מישטרה בכיר זה.